

"रिश्ता वही, सोच नयी!"

"आई, तुला हा विस्परचा पॅक घ्यायचा आहे काय?"

भर सुपर मार्केट मध्ये 10 वर्षांच्या मुलाने खणखणीत आवाजात विचारलेला प्रश्न ऐकून मी थिजूनच गेले! अख्ख्या सुपरमार्केटने माझ्याकडे वळून पाहिलं!!

ते धरणी आपल्याला पोटात घेईल तर बरं वगैरे काय असतं ते क्षणभर वाटून गेलं. मग स्वतः ला सावरलं. लक्षात आलं की, हाच तो क्षण, हीच ती वेळ...आपलं मूल मोठं होतंय हे ओळखण्याची!

मग प्रयत्नाने आवाज स्थिर ठेवून म्हणाले, "तू विचारलंस हे बरं झालं रे. मी इकडे साबण घेऊन झाले की येते त्या बाजूला!"

त्या क्षणी मी जर त्याला

"गप्प बस, तुला कुणी सांगितलाय हा नस्ता उद्योग?"

"हा तुझा विषय आहे का? जा दुसरीकडे बिस्किट वगैरे बघ.."

असं काहीतरी सांगितलं असतं तर ती टोलवाटोलवी झाली असती. ती त्यालाही लक्षात आली असती.

मुख्य म्हणजे एका महत्त्वाच्या विषयाबद्दल पोटच्या मुलाशी बोलायची सोन्यासारखी संधी मी दवडली असती!

मग घरी आल्यावर मी एका डॉक्टर मैत्रिणीला फोन केला. तिचा मुलगा बराच मोठा आहे. तशी ती भरपूर अनुभवी

आणि जाणती स्त्री. 10 वर्षांच्या मुलाशी काय आणि कसं बोलावं याच्या तिच्याकडून थोड्या टिप्स घेतल्या.

नंतर तिच्या सल्ल्याप्रमाणे मुलाशी मी स्त्रीचं गर्भाशय आणि त्याचं मासिक चक्र याविषयी बरंच बोलले.

शेवटी मी सांगितलं,

"हा आईच्या बेबी बॅगचा मॅटेनन्स आहे. आणि तो नीट होत असला की आईची तब्येत छान राहते. ही बेबी बॅग किती महत्त्वाची आहे बघ. तिने तुला व्यवस्थित नऊ महिने सांभाळून मोठं केलं. आणि म्हणून तू असा छान , गोड मुलगा आम्हाला मिळालास!"

हे ऐकून तर गडी खुशच झाला!!

संध्याकाळी त्याचा बाबा घरी आल्यावर त्याने लगेच बाबाला आमची चर्चा सांगितली. बाबानेही मग पुढे सांगितलं ,

"आईचा जेव्हा मॅटेनन्स पिरिअड चालू असेल तेव्हा तिला आपण होईल तेवढी मदत करायची , तिला आराम द्यायचा.

तिची काळजी घ्यायची. आतापासून दर वेळी तूही माझ्याबरोबर हे करशील ना?"

मुलाने अगदी गंभीरपणे होकार दिला.

शिवाय त्याने काही घरी शिवाशिव पाळली जाते, पण आपल्याकडे नाही हा एक खूप महत्त्वाचा मुद्दाही त्याला

समजावून सांगितला.

पुढच्याच महिन्यात माझ्या पिरिअडच्या सुमारास माझा नवरा परदेशी गेला होता. त्या वेळी मुलाने मला जवळ येऊन सांगितलं, "आई, तू अजिबात काळजी करू नकोस. बाबा नसले तरी मी तुझ्या मॅटेनन्सच्या वेळी मी तुला हवी ती मदत करेन, भाजी आणून देईन, चहा करून देईन, पाय दाबून देईन..." माझ्या डोळ्यात एकदम अश्रू आले! त्याला जवळ ओढून मिठीत घेत म्हणाले, "बाळा, खरंच किती मोठा झालास रे!"

मला वाटतं, गर्भाशय या अवयवाविषयी त्याच्या मनात आदरच उत्पन्न झाला असेल, घृणा नक्की नाही!

"Start from the boys" म्हणतात ते उगीच नव्हे!!